

[Robert Mikkelsen.]

jo „Lov om Tilsynet med fremmede og rejsende m. m.“, og disse „rejsende“ omfatter ogsaa Danske, som rejser rundt i deres eget Land. Men i vore Dage ser det noget mærkeligt ud, at en Dansker, som rejser rundt i Danmark, og som bor paa Hotel en Nat, straks skal anmeldes for Politiet. Det betragtes dog vist næppe mere som noget fordægtigt for danske Borgere at rejse rundt her i Danmark, saaledes som det vel til en vis Grad maa have gjort for hundrede Aar siden. Det kan naturligvis være rimeligt, at Hotellerne fører en Protokol, en Gæstebog, men disse Sédler, som hver eneste Dag udfyldes mere eller mindre udførligt og indsendes i Tusindvis, og som i Ti- og Hundretusindvis fylder op paa Landets Politikontorer, tror jeg roligt man kan undvære. Jeg synes, det maa være en tiltalende Tanke for den højtærede Justitsminister baade at kunne ophæve en overflødig Restriktion og samtidig at kunne følge den alvorlige Formaning om at spare paa Papir, som den højtærede Minister for Handel, Industri og Søfart for et Øjeblik siden rettede til os alle, derunder naturligvis ogsaa til den højtærede Justitsminister. For den, der har noget at frygte fra Politiets Side, betyder den Bøde, han kan faa for at udfylde disse Skemaer forkert, overhovedet intet. Over for ham nytter Regelen ikke Spor, og over for den hæderlige Borger, som for Spøg eller i almindelig Irritation over overflødigt Spørgeri eller af andre private eller ligegyldige Grunde skriver forkert Navn eller i øvrigt giver forkerte Oplysninger, naar han bor paa Hotel her i Landet, er en saadan Retsforfølgning, som man stadig væk ser temmelig latterlige Eksempler paa, aldeles overflødig. Ogsaa for Udlændinges Vedkommende gaar Indberetningspligten stadig vel vidt; naar selv et kort Besøg i privat Hjem af f. Eks. en norsk eller svensk Ven eller Slægtning kræver Anmeldelse, synes jeg, man gaar videre, end det er paakrævet.

Til sidst vil jeg nævne en lille Mærkværdighed i Forslagets Straffebestemmelser, hvis Indhold vi i øvrigt bør drøfte nærmere. Den Udlænding, der f. Eks. rejser ud af Danmark og ikke viser sit Pas ved Paskontrollen, kan straffes med Fængsel i indtil 2 Aar. Hvis derimod en Udlænding een Gang er blevet udstvist af Landet og har faaet et Tilhold om ikke at komme igen, og han alligevel kommer igen, kan han i Gentagelsestilfælde kun komme op paa 1½ Aars Fængsel, endskønt det dog er indlysende, at hans Forseelse er langt grovere end Over-

trædelse af den førstnævnte Bestemmelse. Det er naturligvis ogsaa nærmest Sjuskeri, men dog Sjuskeri, der drejer sig om Fængselsstraf for Medmennesker, hvor man godt kunde ønske en lidt mere omhyggelig Behandling af Spørgsmaalet.

Man savner en Del Oplysninger for at kunne tage nærmere Stilling til de enkelte Regler. Jeg har nævnt en Række Forhold, som jeg synes vi maa have nærmere Klarhed over. Det var vel ogsaa rimeligt, om vi i Udvalget fik den Betænkning at se, som nævnes af det justitsministerielle Udvalg, men som for øvrigt ikke nærmere refereres, en Betænkning, der er afgivet af et tidligere nedsat Udvalg angaaende Pasforhold. Det var især ogsaa rimeligt, om Tinget blev gjort nærmere bekendt med Ordningen af disse Forhold i andre Lande, saa meget mere som vi her behandler et Omraade, hvor det er af den største Betydning, om der kunde skabes en vis international Enhed, eller at vi dog ikke kom alt for langt bort fra, hvad der er gældende andre Steder. Helst skulde det naturligvis kunne blive saadan, som den ærede Ordfører for Venstre udtalte, at vor Lovgivning her i Landet kunde blive et Eksempel til Efterfølgelse andre Steder.

I Udvalgsbetænkningen findes der, som jeg lige sagde før, en helt misvisende Tabel, der kalder sig „Oversigt over Antallet af Udlændinge i Danmark pr. 1. Januar 1947“. Efter Tabellen skal det samlede Antal være 33 367. Ja, var det blot saa vel! Udvalget synes at have overset, at vi pr. 1. Januar havde bl. a. mellem 150 000 og 200 000 tyske Statsborgere her i Landet, og dem gælder Loven dog sikkert ogsaa for. Derimod er det muligt, at de udenlandske Soldater, som stadig opholder sig her i Landet, er med i Tabellen, man kan ikke se det; men dem gælder Loven vel paa den anden Side ikke for. Det forekommer mig mærkeligt, at Udvalget ikke under Behandlingen af en Fremmedlov har en Bemærkning tilovers for det vanskelige og omfattende Problem, som er opstaaet ved de mange Udlændinge, som netop for Tiden opholder sig heroppe paa ganske særlige Vilkaar. Vi maa her i Tinget være opmærksomme paa dette Forhold, og det er klart, at det maa kunne motivere Særregler, som ikke behøver at dække, hvad der skal være normalt gældende Fremmedlovgivning her i Landet. Det samme gælder andre særlige af Besættelsen fremkaldte Forhold; men jeg vil understrege, at der er al mulig Anledning til at skelne mellem disse særlige Regler, som kan være motiveret af en særlig Situa-